

دوشنبه 10 آبان 23 ذي القعدة 1 نوامبر

مرگ زبیر بن بکار قرشید در سال 256 هجری قمری...

مرگ زبیر بن بکار قرشید در سال 256 هجری قمری

ابوعبدالله، زبیر بن بکار بن عبدالله بن مصعب بن ثابت بن عبدالله بن زبیر، در حدود سال 172 قمری، در حجاز به دنیا آمد و در همان سرزمین رشد کرد و در مکه معظمه، به قضاوت منصوب گردید.

پیش از او، پدرش بکار بن عبدالله، قاضی مکه بود و پس از مرگ بکار، بنا به فرمان متوکل عباسی [دهمین خلیفه عباسیان] زبیر بن بکار، به این مقام برگزیده شد و تا آخر عمرش، منصب قضاوت را بر عهده داشت و به میل و خواست خلفای عباسی [یعنی: متوکل، منتصر، مستعین، معتز و مهتدی] در میان مردم داوری می نمود.

وی از علمای اهل سنت و از تَسَبِّ شناسان معروف عرب بود و کتاب های چندی در اَنساب و تاریخ، به رشته تحریر درآورد. اسامی برخی از تألیفاتش، عبارتند از:

1- اَنساب قریش؛

2- الاختلاف؛

3- الاوس و الخزرج؛

4- العقیق؛

1- النحل؛

زبیر بن بکار، همانند جدش عبدالله بن زبیر، از جهت اعتقادی، از مخالفان و دشمنان اهل بیت (ع) بود و نسبت به مقام شامخ امیرمؤمنان (ع) دشمنی و کینه زیادی داشت.

وی به خاطر اختلاف با یکی از طالبیین و سوگند دادنش به محراب و قبر رسول خدا (ص)، به بیماری برص [پیسی] گرفتار و پاهایش به آن، مبتلا شده بود.

سرانجام در 23 ذي قعدة سال 256 قمری، در 84 سالگی، در مکه معظمه، به کام مرگ گرفتار آمد و به سرای مکافت منتقل گردید.

تولد &#171؛ ابن نجّار» مورخ و محدث و ادیب شافعی در سال 578 هجری قمری

&#171؛ ابن نجّار» مورخ و محدث و ادیب شافعی مذهب در سال 578 هجری قمری در بغداد دنیا آمد. او تا سال 624 هجری قمری: با مسافرتها متعدد به شهرها و سرزمینهای مختلف ازدانش علمای بسیار بهره برد و سرانجام خود از علمای پرآوازه روزگار شد. ابن نجار از اطلاعات تاریخی و شرح حال رجال که در این سفرها گردآورده بود برای تألیف کتابهای خود استفاده کرد. از آثار ابن &#171؛ نجار متاَقِبُ الامامِ الشافعی و الذرةُ الثمينةُ في تاریخ المدینه « را می توان برشمرد.

درگذشت &#171؛ قاضی ابوبکر احمد بن طیب « در سال 403 هجری قمری

&#171؛ قاضی ابوبکر احمد بن طیب « ملقب به باقِلانی از متکلمان عهد عَضُدُ الدوله دیلمی در سال 403 هجری قمری در بغداد درگذشت. وی تحصیلات مقدماتی را در زادگاهش بصره به پایان رساند و سپس در بغداد سکونت اختیار کرد. باقِلانی از حامیان فرقه اشعریه بشمار می رفت و به بحث و جدل علاقمند بود. او همواره با شیخ مفید به بحث و مناظره می پرداخت اما همیشه در پایان بحثها شوریده و مبهوت می ماند. از جمله آثار باقِلانی &#171؛ إعجاز القرآن، أسرار الباطنیة و هداية المُسترشدين « را می توان ذکر کرد.

کشته شدن &#171؛ ابوعبدالله حسین بن منصور» ملقب به حلاج در سال 309 هجری قمری

&#171؛ ابوعبدالله حسین بن منصور» ملقب به حلاج عارف و صوفی مشهور در سال 309 هجری قمری به دستور مقتدر عباسی کشته شد. او در بیضا در محلی نزدیک استخر فارس متولد شد. اما در واسط عراق پرورش یافت. حلاج از اوایل جوانی به زهد و ریاضت روی آورده بود از این رو نزد &#171؛ سهل بن عبدالله ثستری» رفت و مدت دو سال نزد وی شاگردی کرد. سپس همراه استاد خود به بصره تبعید شد. پس از آن سفرهای بسیار کرد و عاقبت به اهواز رفت. حلاج در سال 297 هجری قمری دستگیر شد و یکسال بعد از زندان گریخت و این بار به شوش رفت. اما مجدداً دستگیر شد و بدستور مقتدر و با قضاوت ابوعمر، خون حلاج ریخته شد. حسین حلاج رادر چنین روزی به دار آویختند و سرش را از تن جدا کردند. کتابها و اشعاری را به حلاج نسبت می دهند که &#171؛ قرآن القرآن و دیوان اشعار» از آن جمله اند.

اعلام بی طرفی دولت وقت ایران در ادامه جنگ جهانی اول در سال 1293 هجری شمسی

در ادامه جنگ جهانی اول دولت وقت ایران در سال 1293 هجری شمسی اعلام بی طرفی کرد. بیطرفی دولت ایران در این جنگهای بین المللی به علت ضعف سیاسی حکام وقت ایران و اوضاع آشفته داخلی نادیده گرفته شد و دولتهای مقتدر آن زمان یعنی کشورهای انگلیس، روسیه و عثمانی این سرزمین را مورد تهاجم قرار دادند و خسارتهای بسیاریه کشورمان تحمیل کردند.